

Besluit

Ons kenmerk: ACM/DE/2017/200235_OV
Zaaknummer: 16.1063.12

BESLUIT

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 inhoudende de beslissing op de aanvraag tot geschilbeslechting van de gemeente Peel en Maas tegen Enexis B.V. over het transportafhankelijk verbruikerstarief bij meerdere kleinverbruikersaansluitingen.

Pagina
1/12

Muzenstraat 41 | 2511 WB Den Haag
Postbus 16326 | 2500 BH Den Haag
T 070 722 20 00 | F 070 722 23 55
info@acm.nl | www.acm.nl | www.consuwijzer.nl

1 Verloop van de procedure

1. Op 17 oktober 2016 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) een aanvraag tot geschilbeslechting (hierna: de aanvraag) ontvangen als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) van de gemeente Peel en Maas (hierna: de gemeente). Het betreft een geschil met netbeheerder Enexis B.V. (hierna: Enexis).
2. Op 21 oktober 2016 heeft ACM Enexis gevraagd om een schriftelijke zienswijze op de aanvraag. Deze zienswijze heeft ACM op 4 november 2016 ontvangen.
3. Op 8 december 2016 heeft op het kantoor van ACM in Den Haag een hoorzitting plaatsgevonden. Op 12 januari 2017 is het verslag van de hoorzitting aan partijen gezonden.

2 Het geschil

4. Het geschil betreft de vraag of Enexis in strijd met artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet en artikel 3.1.3 van de Tarievencodeelectriciteit (hierna: Tee) heeft gehandeld door voor elke aansluiting met een maximale doorlaatwaarde van 3*80A op laagspanning (hierna: kleinverbruikersaansluiting)¹ van de gemeente afzonderlijk het transportafhankelijk verbruikerstarief (hierna: TAVT) in rekening te brengen in de periode 1 januari 2009 tot heden.

3 Wettelijk kader

5. Het wettelijk kader is opgenomen als **bijlage** bij dit besluit.

4 Feiten en omstandigheden

6. Op grond van de door partijen overlegde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht gaat ACM uit van de onderstaande feiten en omstandigheden.
7. In de gemeente bevindt zich het multicultureel centrum Kerkeböske (hierna: het multicultureel centrum). Het multicultureel centrum is via twee kleinverbruikersaansluitingen verbonden met het openbare net van Enexis. De kleinverbruikersaansluitingen maken elk een verbinding tussen het laagspanningsnet van Enexis en het multicultureel centrum. Voor

¹ Zie ook Begrippenlijst Elektriciteit, blz. 12.

Besluit

elk van de aansluitingen is een aparte EAN-code afgegeven.²

8. Bij de aanvraag van de kleinverbruikersaansluitingen bestond het multicultureel centrum uit twee onroerende zaken zoals bedoeld in de Wet waardering onroerende zaken (hierna: Woz-object). Het eerste Woz-object is in 1929 gebouwd, het tweede in 2008. Niet in geschil is dat beide aansluitingen door Enexis zijn gerealiseerd op afzonderlijk ingediende aanvragen van de gemeente op elk van de twee destijds bestaande Woz-objecten op grond van de op Enexis rustende aansluitplicht.
9. Na realisatie van de aansluitingen zijn beide Woz-objecten samengevoegd en is er voor het multicultureel centrum één Woz-beschikking afgegeven. De samenvoeging is in ieder geval per 1 januari 2009 voltooid.
10. Enexis heeft, ook na samenvoeging van de Woz-objecten, voor beide kleinverbruikersaansluitingen het TAVT in rekening gebracht.

3/12

5 Standpunten van partijen

De gemeente

11. Volgens de gemeente zijn er twee kleinverbruikersaansluitingen gerealiseerd. Sinds de twee Woz-objecten zijn samengevoegd tot één Woz-object, is er sprake van één aansluiting. Een afnemer die beschikt over meerdere aansluitingen tussen het openbare net en één Woz-object wordt geacht te beschikken over één wettelijke aansluiting. Sinds de samenvoeging van de Woz-objecten beschikt de gemeente dus over één wettelijke aansluiting bestaande uit twee kleinverbruikersaansluitingen op het openbare net van Enexis, aldus de gemeente.
12. De gemeente leest in artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet en artikel 3.1.3 Tee de verplichting voor Enexis om de kleinverbruikersaansluitingen voor het TAVT te beschouwen als één aansluiting en dus slechts eenmaal het TAVT in rekening te brengen in de periode 1 januari 2009 totheden.
13. De gemeente stelt allereerst dat noch in deze specifieke bepalingen noch in de E-wet of Tee in zijn algemeen is bepaald dat deze bepalingen zijn beperkt tot grootverbruikersaansluitingen.

² EAN staat voor European Article Numbering en is het identificatienummer van een aansluiting.

Besluit

14. Verder stelt de gemeente dat sommatie, zoals bedoeld in artikel 3.1.3 Tce, alleen van toepassing is op grootverbruikersaansluitingen. De aansluiting van de gemeente is geen grootverbruikersaansluiting. Toepassing van de genoemde artikelen betekent dus niet dat er moet worden gesommeerd, maar wel dat het TAVT slechts eenmaal in rekening mag worden gebracht over de periode 1 januari 2009 tot heden.
15. De gemeente stelt tot slot dat toepassing van artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet en artikel 3.1.3 Tce tot gevolg heeft dat de aansluiting, voor de berekening van het TAVT, in dezelfde tariefcategorie blijft. Hieruit volgt dat Enexis voor beide kleinverbruikersaansluitingen tezamen eenmaal het TAVT voor een aansluiting met een doorlaatwaarde van 3*80A op laagspanning in rekening mag brengen over de periode 1 januari 2009 tot op heden.

Enexis

16. Enexis stelt in de eerste plaats bij de realisatie van de aansluitingen te hebben gehandeld conform de op haar rustende wettelijke aansluitplicht. Enexis heeft namelijk, op verzoek van de gemeente, twee kleinverbruikersaansluitingen met ieder een aansluitcapaciteit van 3*80A op laagspanning gerealiseerd, voor ieder een afzonderlijke EAN-code aangemaakt en bij de realisatie van de tweede aansluiting beoordeeld of er sprake was van een afzonderlijk Woz-object. Enexis heeft sindsdien terecht voor iedere aansluiting afzonderlijk het TAVT in rekening gebracht.
17. Enexis stelt dat de gemeente eenmaal TAVT wil betalen voor twee aansluitingen. Dit past niet in de systematiek van tarifiering. Indien Enexis zou instemmen met het verzoek van de gemeente om voor één van de twee kleinverbruikersaansluitingen het TAVT te betalen, zou Enexis hiermee discrimineren tussen afnemers.
18. Tot slot merkt Enexis op dat artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet en artikel 3.1.3 Tce gaan over het optellen van het transportvermogen. Volgens Enexis zijn deze artikelen alleen van toepassing op grootverbruikersaansluitingen en niet op kleinverbruikersaansluitingen, zoals de aansluitingen van de gemeente. Bij kleinverbruikersaansluitingen wordt het TAVT berekend op basis van een forfaitair capaciteitstarief. Dit maakt het optellen van transportvermogen van meerdere aansluitingen niet mogelijk.

6 Beoordeling van het geschil

6.1 Aansluitingen en Woz-object

19. De stelling van de gemeente dat er op één Woz-object slechts één aansluiting aanwezig kan zijn, is niet juist. Volgens vaste jurisprudentie en de beschikkingspraktijk van ACM kunnen er op één Woz-object meerdere aansluitingen zijn.³ Ook het op een later tijdstip samenvoegen van meerdere Woz-objecten tot één Woz-object is niet bepalend voor de vraag hoeveel aansluitingen, ook na de samenvoeging, aanwezig zijn op dat Woz-object.⁴ De gemeente heeft niet aannemelijk gemaakt dat er (veranderde) omstandigheden zijn waardoor de gemeente beschikt over slechts één aansluiting. Voor de beoordeling van dit geschil gaat ACM er daarom vanuit dat de gemeente twee aansluitingen heeft zoals gedefinieerd in de E-wet. De gemeente beschikt over deze aansluitingen en is daarmee afnemer in de zin van de wet (artikel 1, eerste lid, onderdeel c, E-wet).

6.2 Transportafhankelijk verbruikerstarief

20. Uit artikel 29, tweede lid, E-wet volgt dat het transporttarief in rekening wordt gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit ontvangt. In artikel 29, derde lid, E-wet, staat dat het transporttarief wordt gerekend per aansluiting. Dit staat eveneens in artikel 3.1.3, eerste volzin, Tce:

“Voor het leveren van de transportdienst wordt het transportafhankelijk transporttarief en het transportafhankelijk transporttarief in rekening gebracht per aansluiting [onderstreping toegevoegd] van een aangeslotene die elektriciteit ontvangt.[...]”

21. De hoofdregel is dat de afnemer voor elke aansluiting afzonderlijk het TAVT betaalt. Artikel 27, tweede lid, aanhef en onderdeel c, E-wet bepaalt dat in de tariefstructuren en voorwaarden moet zijn opgenomen dat een afnemer onder bepaalde voorwaarden voor de berekening van het TAVT wordt geacht te beschikken over één aansluiting. Dit is als volgt nader uitgewerkt in artikel 3.1.3, tweede volzin, Tce:⁵

³ Zie Rechtbank Rotterdam, 25 juni 2003, ECLI:NL:RBROT:2003:BP4433, r.o. 5.2; Rechtbank Utrecht, 28 mei 2003, ECLI:NL:RBUTR:2003:AF9373; Gerechtshof Amsterdam, 12 mei 2005, ECLI:NL:GHAMS:2005:BD9065, Hoge Raad, 30 maart 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ4063; College van Beroep voor het bedrijfsleven, 15 december 2010, ECLI:NL:CBB:2010:BO7300, r.o. 6.4 en besluit van 15 december 2015, met kenmerk ACM/DJZ/2015/207328_OV en zaaknummer 15.0886.12, nr. 29.

⁴ College van Beroep voor het bedrijfsleven van 15 december 2010, ECLI:NL:CBB:2010:BO7300, r.o. 6.4.

⁵ Artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet is weliswaar later in werking getreden dan het oorspronkelijke artikel 3.1.3 Tce. In artikel 27 E-wet is een aantal belangrijke materiële uitgangspunten uit de Tce in de wet verankerd. Zie hiervoor

Besluit

“[...] Voor aansluitingen bestaande uit meer verbindingen geldt dat deze verbindingen voor het transporttarief als één aansluiting beschouwd worden voor zover de verbindingen in één en dezelfde tariefcategorie vallen en de netaansluitpunten van deze verbindingen liggen in delen van het net van de netbeheerder die in de normale bedrijfstoestand galvanisch met elkaar verbonden zijn. [...]”

22. Artikel 3.1.3 Tce bevat daarmee twee voorwaarden om meerdere verbindingen voor de berekening van het TAVT als één aansluiting te beschouwend. Deze voorwaarden zijn cumulatief.⁶ Als aan deze voorwaarden is voldaan, is de afnemer slechts één transporttarief verschuldigd.⁷ Dit geldt ook wanneer er sprake is van meerdere aansluitingen in de zin van artikel 1, eerste lid, onderdeel b, E-wet die voor het TAVT als één worden beschouwd.⁸
23. Om te bepalen of Enexis in strijd met artikel 3.1.3 Tce heeft gehandeld door tweemaal, dus voor elke aansluiting afzonderlijk, het TAVT in rekening te brengen behandelt ACM eerst het doel en de reikwijdte van het artikel. Vervolgens gaat ACM in op de toepassing.

6.3 Artikel 3.1.3 Tce

6.3.1 Doel en reikwijdte artikel 3.1.3. Tce

24. Artikel 3.1.3 Tce heeft tot doel het begrip meervoudige aansluiting te verduidelijken en aan te geven wat de tariefconsequenties zijn van een aansluiting met meerdere verbindingen op het net.⁹ Artikel 3.1.3 creëert alleen de mogelijkheid tot sommatie. ACM verwijst hiervoor naar de bewoordingen van de derde volzin van het artikel: “*Indien door deze sommatie [onderstreping toegevoegd] [...]*”. Met het begrip ‘*sommatie*’ wordt bedoeld op hetgeen bepaald is in de tweede volzin van het artikel.¹⁰ Deze interpretatie volgt bovendien uit de totstandkomingsgeschiedenis van het huidige artikel 3.1.3 Tce. Zo volgt uit de beslissing op bezwaar tegen het besluit tot wijziging van de Tce van 5 februari 2004 dat met artikel 3.1.3 Tce wordt “*geregeld wanneer meerdere verbindingen mogen worden gesommeerd [...]*”.¹¹

Kamerstukken 2003-2004, 29 372, nr. 52, blz. 4. Zie ook Hoge Raad, 30 maart 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ4063, r.o. 3.8.4.

⁶ Besluit van 5 februari 2004, nr. 101629_1/11, mnr. 78.

⁷ Besluit van 20 februari 2008, nr. 102392/49, mnr. 25.

⁸ Vgl. besluit van 15 december 2015, met kenmerk ACM/DJZ/2015/207328_OV en zaaknummer 15.0886.12; besluit van 21 maart 2007, met nr. 102392/22; besluit van 20 februari 2008, met nr. 102392/49; College van Beroep voor het bedrijfsleven, 15 december 2010, ECLI:NL:CBB:2010:BO7300.

⁹ College van Beroep voor het bedrijfsleven, 6 juni 2005, ECLI:NL:CBB:2005:AT9207, r.o. 6; College van Beroep voor het bedrijfsleven 11 februari 2005, ECLI:NL:CBB:2005:AS7083.

¹⁰ Zie randnummer 21. Het volledige artikel is te vinden in de bijlage bij dit besluit.

¹¹ Besluit van 5 februari 2004, nr. 101629_1/11, mnr. 77-80.

6.3.2 Toepassing artikel 3.1.3 Tce: sommatie

²⁵ Sommatie betekent het bij elkaar optellen van het maximale transportvermogen dat zich op een bepaald tijdstip over meerdere afzonderlijke verbindingen voordoet.¹² Met sommatie is beoogd de afnemer invloed te laten uitoefenen op de hoogte van het transporttarief.¹³ De voorwaarde van galvanische verbondenheid is bedoeld om recht te doen aan het kostenveroorzakingsbeginsel.¹⁴ Dit beginsel houdt in dat kosten in rekening worden gebracht op de plaats waarop zij worden veroorzaakt en het beoogt de doelmatigheid te bevorderen.¹⁵ Aansluitingen die gevoed worden uit netdelen die galvanisch met elkaar zijn verbonden mogen gesommeerd worden omdat effectief de situatie ontstaat dat er maar één aansluiting is in plaats van meerdere aansluitingen.¹⁶ Dit kan leiden tot kostenbesparingen voor de netbeheerder.¹⁷ De bedoeling van artikel 3.1.3 Tce is dat de afnemer uiteindelijk kan profiteren van deze kostenbesparingen.¹⁸

26. Het bij elkaar optellen, oftewel sommeren, van het maximale transportvermogen van meerdere verbindingen of aansluitingen dat zich op een bepaald tijdstip voordoet kan resulteren in kostenbesparing voor de afnemer van een aansluiting met een doorlaatwaarde groter dan 3*80A (hierna: grootverbruikersaansluiting). Het TAVT bij grootverbruikersaansluitingen wordt namelijk vastgesteld op basis van een gecontracteerd transportvermogen en op basis van de conform de Meetcode gemeten werkelijk afgenomen kWh. Dit betekent dat er een verschil kan ontstaan tussen het maximale transportvermogen van de bestaande meervoudige aansluiting van de betreffende afnemer en het werkelijk voor deze afnemer gereserveerde transportvermogen. Dit is het geval als de afnemer minder vermogen nodig heeft dan het maximale vermogen van de aansluiting. Dit verschil betekent een kostenbesparing voor de netbeheerder die moet worden vertaald in een kostenbesparing voor de afnemer. Deze doorvertaling is mogelijk door toepassing van artikel 3.1.3 Tce.

27. De toepassing van artikel 3.1.3 Tce bij kleinverbruikersaansluitingen heeft echter geen effect. Op grond van artikel 3.7.12, onderdeel b, Tce is voor een kleinverbruikersaansluiting

¹² Evaluatie Tarieencode 2003, mrs. 42 en 43.

¹³ Besluit van 5 februari 2004, nr. 101629_1/11, mrs. 79 en 80.

¹⁴ College van Beroep voor het bedrijfsleven, 6 juni 2005, ECLI:NL:CBB:2005:AT9207, r.o. 6; besluit van 15 december 2015, met kenmerk ACM/DJZ/2015/207328_OV en zaaknummer 15.0886.12, mr. 32.

¹⁵ College van Beroep voor het bedrijfsleven, 6 juni 2005, ECLI:NL:CBB:2005:AT9207, r.o. 6.

¹⁶ Evaluatie Tarieencode 2003, mr. 41.

¹⁷ College van Beroep voor het bedrijfsleven, 6 juni 2005, ECLI:NL:CBB:2005:AT9207, r.o. 6; Evaluatie Tarieencode 2003, mr. 44.

¹⁸ Besluit van 21 maart 2007, nr. 102392/22, mr. 48.

Besluit

de tariefdrager de *forfaitair vastgestelde rekencapaciteit* gebaseerd op de maximale doorlaatwaarde van de aansluiting. Bij de invoering van deze forfaitaire rekencapaciteit is gekozen om aan te sluiten bij de maximale doorlaatwaarde van een aansluiting in plaats van het gecontracteerde vermogen. Het doel hiervan was om de administratieve lasten voor kleinverbruikers te minimaliseren en om de invoering van het leveranciersmodel¹⁹ uitvoerbaar te maken.²⁰ Zo is een kleinverbruiker niet verplicht om aan de netbeheerder een waarde voor het gecontracteerde transportvermogen op te geven²¹ en is een kleinverbruiker niet verplicht de tariefdragers conform de Meetcode te meten.²²

28. Het bovenstaande betekent ook dat de netbeheerder voor kleinverbruikersaansluitingen de forfaitair vastgestelde capaciteit te allen tijde beschikbaar moet stellen. Het maximale vermogen en het werkelijk beschikbaar gestelde vermogen zijn dan ook altijd gelijk. Een verschil tussen beiden kan niet ontstaan. Voor een kleinverbruiker is het daarmee zonder technische aanpassingen, niet mogelijk kostenbesparingen te realiseren zoals bedoeld in randnummers 25 en 26.

29. De mogelijk nadelige effecten van de invoering van het capaciteitstarief voor de berekening van het TAVT bij kleinverbruikersaansluitingen (bijvoorbeeld t.a.v. het realiseren van kostenbesparingen en het profiteren daarvan) zijn uitdrukkelijk meegewogen in de beleidskeuze voor de introductie van het leveranciersmodel.²³

30. Artikel 3.1.3 Tce biedt de mogelijkheid tot sommatie en daarmee tot het bij elkaar optellen van elektriciteitstransporten voor het TAVT. Bij kleinverbruikersaansluitingen is dit transport altijd gebaseerd op het transportvermogen behorende bij de maximale doorlaatwaarde van de aansluiting. Het werkelijk beschikbaar gestelde transportvermogen is dus altijd gelijk aan het transportvermogen dat behoort bij de maximale doorlaatwaarde. Dit betekent dat bij sommatie, het maximale transportvermogen behorende bij de twee afzonderlijke kleinverbruikersaansluitingen bij elkaar wordt opgeteld. Dit betekent dat de netbeheerder geen kosten kan besparen, ook niet als de gemeente doelmatiger zou handelen. Er bestaat dus ook geen kostenbesparing waar de gemeente redelijkerwijs van zou moeten profiteren.

¹⁹ Het leveranciersmodel is per 1 april 2013 ingevoerd. Het leveranciersmodel houdt in dat voor kleinverbruikers niet de netbeheerder, maar de leverancier namens de netbeheerder aansluit- en transportovereenkomst afsluit, bij afnemers de kosten van de netbeheerder in rekening brengt en dit verrekenet met de netbeheerder. Zie voor meer informatie Kamerstukken II 2007- 2008, 31 374, nr. 3.

²⁰ Besluit van 10 december 2008, nr. 102490/23, nr. 52 e.v..

²¹ Artikel 3.7.4 Tce.

²² Artikel 3.10.1 Tce.

²³ Zie o.a. Kamerstukken II, 2007- 2008, 28 982, nr. 63, blz. 2 e.v..

Besluit

Materieel betekent dit dat de gemeente na de toepassing van artikel 3.1.3. Tce een gelijk TAVT zal betalen als zonder toepassing van dit artikel. De toepassing van artikel 3.1.3 Tce op de twee kleinverbruikersaansluitingen van de gemeente heeft daarmee geen effect. Het is daarom voor de uitkomst van dit geschil niet relevant of in het geval van de gemeente is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 3.1.3 Tce. Nu dit niet langer relevant is, toetst ACM ook niet of hieraan is voldaan.

6.4 Conclusie

31. Naar het oordeel van ACM strekt de reikwijdte van artikel 3.1.3 tot het verduidelijken van het begrip meervoudige aansluiting en tot het bepalen van de tariefconsequenties van het bij elkaar optellen van het transportvermogen van meerdere verbindingen. Dit artikel sorteert geen effect bij toepassing daarvan op aansluitingen met een doorlaatwaarde kleiner dan of gelijk aan 3*80A, omdat er geen verschil bestaat tussen het maximale en werkelijke transportvermogen. ACM volgt niet de lezing van de gemeente dat het artikel meebrengt dat de gemeente maar voor één van de twee kleinverbruikersaansluitingen het TAVT hoeft te betalen. ACM komt op basis hiervan tot de conclusie dat artikel 3.1.3. Tce in samenhang met artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet er niet toe leidt dat de gemeente voor slechts één van haar aansluitingen TAVT hoeft te betalen.
32. Enexis heeft niet in strijd met artikel 3.1.3 Tce en artikel 27, tweede lid, onderdeel c, E-wet gehandeld door voor beide kleinverbruikersaansluitingen van de gemeente afzonderlijk eenmaal het TAVT in rekening te brengen.

Besluit

7 Dictum

33. De Autoriteit Consument en Markt verklaart de klacht van de gemeente Peel en Maas tegen Enexis B.V. ongegrond.

Den Haag,
Datum: 13 februari 2017

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze,

w.g.

drs. F.E. Koel
Teammanager Directie Energie

Tegen dit besluit kan degene wiens belang daarbij rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na de dag van bekendmaking van het besluit, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.

10/12

Bijlage: wettelijk kader

Artikel 1, eerste lid, aanhef en onderdelen b en c, E-wet luidt, voor zover hier van belang:

b. aansluiting: één of meer verbindingen tussen een net en een onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken [...];

c. afnemer: een ieder, met uitzondering van de netbeheerder van het net op zee, die beschikt over een aansluiting op een net;

Artikel 27, eerste en tweede lid, aanhef en onderdeel c, E-wet luidt, voor zover hier van belang:

1. Met inachtneming van de in artikel 26b bedoelde regels en de in artikel 6 van verordening 714/2009 bedoelde netcodes zenden de gezamenlijke netbeheerders aan de Autoriteit Consument en Markt een voorstel met betrekking tot de door hen jegens afnemers te hanteren tariefstructuren dat de elementen en wijze van berekening beschrijft van het tarief waarvoor afnemers zullen worden aangesloten op een net, van het tarief waarvoor transport van elektriciteit, met inbegrip van de invoer, uitvoer en doorvoer van elektriciteit, ten behoeve van afnemers zal worden uitgevoerd, [...].

2. In de tariefstructuren wordt in ieder geval opgenomen dat [...]

c. een afnemer die beschikt over een aansluiting met meerdere verbindingen aangesloten op één of meer spanningsniveaus die vallen binnen dezelfde tariefcategorie voor de berekening van het transportafhankelijk transporttarief wordt geacht te beschikken over één aansluiting;

Artikel 29 E-wet luidt, voor zover hier van belang:

1. Het tarief waarvoor transport van elektriciteit zal worden uitgevoerd heeft betrekking op de ontvangst en het invoeden van elektriciteit door afnemers, ongeacht de plaats van ontvangst of invoeding van de elektriciteit en ongeacht de plaats van de aansluiting waar de elektriciteit op het Nederlandse net is ontvangen of ingevoerd en op systeemdiensten.

2 Het tarief, bedoeld in het eerste lid, wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit ontvangt op een aansluiting op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. Het tarief kan verschillen voor verschillende afnemers, afhankelijk van het spanningsniveau van het net waarop de afnemer is aangesloten. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het tarief tevens in rekening wordt gebracht bij iedere

Besluit

afnemer die elektriciteit invoedt op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. In dat geval kan het tarief tevens verschillen voor het ontvangen of het invoeden van elektriciteit.
3 Het transporttarief wordt berekend per aansluiting. Voor de toepassing van het transporttarief wordt een streng van lichtmasten geacht te beschikken over één aansluiting.

Artikel 3.1.3 Tce luidt:

Voor het leveren van de transportdienst wordt het transportafhankelijk transporttarief en het transportafhankelijk transporttarief in rekening gebracht per aansluiting van een aangeslotene die elektriciteit ontvangt. Voor aansluitingen bestaande uit meer verbindingen geldt dat deze verbindingen voor het transporttarief als één aansluiting beschouwd worden voor zover de verbindingen in één en dezelfde tariefcategorie vallen en de netaansluitpunten van deze verbindingen liggen in delen van het net van de netbeheerder die in de normale bedrijfstoestand galvanisch met elkaar verbonden zijn. Indien door deze sommatie het transportvermogen uitgaat boven de grenzen van de betreffende tariefcategorie volgens 3.7.2, dan blijft toch de tariefcategorie, waarin de afzonderlijke verbindingen vallen, gelden.

Artikel 3.7.12, onderdeel b, Tce luidt:

De tariefdragers voor het TAVT, die met toepassing van 3.6.3 worden toegerekend aan verbruikers in de tariefcategorieën, genoemd in 3.7.1 onder f en g, zijn:

- a. voor verbruikers met een aansluiting met een doorlaatwaarde groter dan 3*80A:
 - kWgecontracteerd voor gecontracteerd transportvermogen, ter dekking van 16% van de kosten.*
 - kWh voor laaguren en een kWh voor normaaluren, ter dekking van 84% van de kosten.**
- b. voor verbruikers met een aansluiting met een doorlaatwaarde kleiner dan of gelijk aan 3x80A:
 - rekencapaciteit (kW) gebaseerd op de doorlaatwaarde van de aansluiting, ter dekking van 100% van de kosten.**